

ZEII, EGREGORII ȘI NATURA LOR

În numeroase ritualuri se face referire la zei, mai ales în Kaballah și în ritualurile Golden Dawn care se folosesc de această știință sacră foarte mult. Acești zei pot fi văzuți și explicați din mai multe puncte de vedere, însă eu voi explica natura și originea lor în patru moduri:

1. Aspecte conștiente vii ale universului

Putem privi problema prin imaginarea întregului univers de forma unui cerc, având în interiorul său un cerc mai mic care reprezintă universului fizic. Peste aceste două cercuri putem reprezenta tot printr-un cerc, care intersectează o parte din primele două, un Zeu creator, apoi printr-un alt cerc un Zeu Tată și prin al treilea cerc o Zeitate Mamă. Aceste trei cercuri la rândul lor se întrepătrund și generează zone de intersectare și de asemenea pot exista părți din univers (cel întreg sau cel fizic) care nu aparțin de nici unul dintre acești zei. Zonele de intersecție sunt de fapt arhetipuri care au fost generate de intersecția altor două arhetipuri. Aceste arhetipuri nou create pot genera la rândul lor alte arhetipuri. Nu este de mirare faptul că în multe mitologii anumiți zei au mai mulți părinți. Este important de înțeles faptul că atunci când ne adresăm Universului manifestat folosind un nume noi ne adresăm de fapt unui aspect particular al universului manifestat, iar universul ne poate răspunde în funcție de așteptările noastre.

2. Metafore ale psihicului sau ale experienței umane

Se poate întâmpla ca anumite ființe sau aspecte ale Universului să fie reflectate în interiorul nostru și atunci când dorim să ne curățăm propriul psihic, emoțiile și întâlnim un obstacol, un blocaj care nu ne lasă să trecem mai departe, nu ne lasă să evoluăm, găsirea mitologiei potrivite care arată interacțiunile între zei poate să ne ajute, dacă reușim să internalizăm acesastă mitologie, adică dacă devine vie în interiorul nostru. În același mod descriu și teologii creștini faptul că energia sau Conștiința Hristică trebuie să devină vie în interiorul nostru. Rudolf Steiner spunea în conferințele sale că atât rozacrucienii, cât și iezuiții își dezvoltau capacitățile și facultățile spirituale imaginându-și că trec prin aceleași momente și evenimente prin care a trecut Hristos, cu toate că abordarea unora era total diferită față de cea a celorlalți. Rezonarea cu diferite mitologii ne poate face să vedem imaginea de ansamblu și să ne dăm seama că poate, asemenea diferiților zei din antichitate, și noi suntem supuși unor probe, unor încercări cărora trebuie să le facem față. Trebuie menționat faptul că anumiți autori și cercetători ai fenomenelor oculte preferă să vadă zeii ca pe niște aspecte ale psihicului nostru, care prin anumite sugestii repetate poate suferi modificări și astfel schimba cursul vieții persoanei în cauză. Însă alți autori stau ferm pe poziție atunci când afirmă faptul că zeii reprezintă cu adevărat puteri și ființe cu mult peste nivelul nostru actual, iar această asociere a lor cu anumite aspecte ale psihicului a fost făcută doar de dragul omului modern, pentru ca acesta să poată raționaliza cu ajutorul psihologiei ceea ce altfel nu ar putea accepta sau înțelege. Însă cele două concepții nu se exclud neapărat una pe cealaltă. Existența unei realități interioare nu trebuie să excludă existența unei

realități exterioare. Cele două pot coexista, ca microcosm și macrocosm. Această legătură dintre cele două o explică foarte bine Jonathan Black în *Istoria secretă a lumii*:

Pentru rațiunea omului modern, caracterul alegoric al unei povești reduce considerabil posibilitatea ca narațiunea respectivă să fie o ilustrare veridică a unor evenimente reale. Scriitorii de azi se străduiesc să-și golească textele de semnificații. Să le aplatizeze pentru a le conferi un caracter mai natural. Pentru antici însă, care credeau că fiecare lucru care se petrecea pe Pământ era determinat de mișcările stelelor și planetelor, cu cât o poveste prezenta mai pregnant astfel de tipare "poetice", cu atât era mai realistă și mai corectă.

De aceea, suntem probabil tentați să considerăm călătoriile lui Hercule, Tezeu și Orfeu în lumea de dincolo ca niște simple metafore. Este adevărat că, la un anumit nivel, aventurile lor simbolizează faptul că omenirea începuse să accepte realitatea morții și să se resemneze în fața ei. Dar când ne gândim la încercările lui Hercule, Tezeu etc pe tărâmul de dincolo, nu trebuie să ni le imaginăm ca interioare, pur mentale. Atunci când se luptau cu monștri și demoni, ei făceau față unor forțe care le invadaseră propria ființă – carnea umană păcătoasă și labirintul întunecat al creierului omenesc. Dar totodată se confruntau cu monștri reali, în carne și oase.

Revenind la decizia de a privi zeii ca simple aspecte ale psihicului nostru, acest lucru poate fi problematic deoarece pune limitări. Nu asupra universului, ci asupra noastră, iar astfel poți împiedica o anumită entitate sau energie să se conecteze la propria ta ființă și să te ajute, să te îndrume sau să te vindece.

3. Zeificarea strămoșilor

În multe religii, mai ales în shintoismul japonez sau în credințele chinezești, este întâlnit cultul strămoșilor. Atunci când o persoană moare se pot întâmpla mai multe lucruri cu acel suflet, cel mai probabile situații fiind reîncarnarea sau ascensiunea către un tărâm superior. Însă de asemenea se poate ca acel suflet să reușească să își păstreze corpul astral și pentru a se reuși acest lucru multe culturi învățau oamenii să ofere rugăciuni, să aprindă lumânări sau să realizeze sacrificii animale pentru ca energia tuturor acestora să fie oferită aceluși suflet și de asemenea să se deschidă canale de comunicare cu respectivul suflet. Prin oferirea acestei energii practic îi oferi sufletului o anumită putere care îl ajută să supraviețuiască în planul astral. Iar odată cu trecerea timpului și cu înmulțirea neamului, sufletul primește din ce în ce mai multă energie și devine din ce în ce mai puternic. Iar acest lucru este benefic și pentru urmașii săi, care în loc să ceară ajutorul unor entități înalte (ceea ce poate fi destul de dificil și poate necesita un anumit nivel de dezvoltare spirituală) cer ajutor direct de la strămoșul lor, cu care au o legătură. Aceași energie poate fi primită și de conducătorii cultelor religioase din partea credincioșilor. O altă posibilitate este ca un zeu să se formeze pornind de la o *formă gând* sau un *egregor*. Atunci când un grup de oameni își dezvoltă o mitologie și fiecare persoană crede în acea mitologie foarte mult și mai ales într-un zeu sau zeiță cu o înfățișare și niște trăsături foarte bine definite, toată energia acelor oameni se adună și formează imaginea cu zeul sau zeița respectivă, iar în timp universul poate da viață acestei idei, acestei figuri. În acest caz omul crează zeul și nu zeul crează omul.

4. Ierarhii ale spiritului

Putem vedea ierarhia ca fiind formată din ființe distincte sau ca fiind o singură ființă care coboară în materie. Pe de altă parte putem explica ierarhia cu ajutorul sufletului care este un aspect al Cosmosului: astfel, în partea inferioară avem o ființă umană conștientă, imediat deasupra sa se află Eul său superior, la următorul nivel ar fi Îngerul Păzitor, apoi un Arhanghel, iar în final o Mondaă sau un Zeu. În acest fel un Înger ar avea în interiorul său mai multe Euri superioare omenești, un Arhanghel ar conține mai mulți Îngeri, iar un Zeu mai mulți Arhangheli, însă toți s-ar manifesta ca ființe distincte.

O altă modalitate de a imagina universul manifestat este ca fiind împărțit în patru elemente. La intersecția celor patru zone s-ar afla ființe alcătuite din toate cele patru elemente, cum suntem noi oamenii, iar în interiorul fiecărui Element ar exista Spirite Elementare, cum sunt *gnomi* pământului, *ondinele* apei, *salamandrele* focului și *silfele* sau silfidele aerului, ca aspecte individualizate ale fiecărui Element în parte. Mai sus în ierarhie putem găsi Conducători sau Regi Elementalii peste care se află Zeii Elementalii. Acești elementalii nu trebuie să fie inteligenți așa cum definim noi inteligența, însă împreună ar putea forma o minte de tip stup, iar Regele Elemental ar avea o inteligență destul de mare.

Natura egregorilor este explicată foarte bine de către autorul Vadim Zeland în cartea sa *Spațiul variantelor*, unde el preferă să explice egregorii prin conceptul de penduli. Fiecare om face parte din anumite structuri, iar când un grup începe să gândească diferit și decide să se separe de structura inițială se naște o nouă structură. Însă în spatele acestor grupuri sau structuri (grupuri de prieteni, companii, familie, cluburi, partide politice, instituții, grupuri religioase) stau energii care le animă. O structură ia naștere atunci când un grup de oameni își îndreaptă energia gândurilor într-o anumită direcție, iar parametrii energiei mentale sunt identici. În acest mod în oceanul energetic începe să se contureze o structură energo-informațională independentă, adică un egregor sau un pendul. Analogia este potrivită deoarece această structură se balansează din ce în ce mai mult odată cu câștigarea de noi membrii, care o vor alimenta cu și mai multă energie. În momentul în care pendulul rămâne fără membrii, moare. În general, orice structură creată de energia minții omului este un pendul, deci orice om mai devreme sau mai târziu va genera penduli. Aceste structuri, odată cu câștigarea unor suficienți membrii, vor acționa dincolo de voința individuală a membrilor lor, la fel cum un aparat birocratic va funcționa după propriile legi, indiferent de voința unui birocrat luat separat.

Orice pendul este prin natura sa distructiv deoarece se folosește de energia membrilor săi și își impune puterea asupra lor. În schimbul energiei acordate, pendulul va oferi individului un mediu în care să trăiască, însă în momentul în care individul va merge împotriva legilor interne de funcționare ale structurii, aceasta îl va face tot posibilul pentru a-l arunca afara. Dacă individul nu se mai regăsește în aceste reguli și legi interne, timpul petrecut în acea structură va deveni un adevărat chin. Părăsirea unui pendul va consta de asemenea într-un consum mare de energie din partea individului. Pendulii sunt indiferenți la tipul energiei unui membru, atâta timp cât această energie este oferită. Astfel, dacă individul este exaltat de bucurie sau este complet

nefericit este irelevant pentru pendul. Dacă un grup de bătrâne discută în fața blocului despre cât de mult urăsc guvernul, cât de rău este acesta etc acestea nu fac rău egregorului guvernului, ci îl hrănesc cu energie. Acest lucru se întâmplă chiar dacă bătrânele nu sunt membre ale structurii, deoarece frecvența de emisie intră în rezonanță cu egregorul. Trebuie menționat faptul că emoțiile puternice sunt armele cea mai eficiente utilizate de către penduli, pentru a-și lua energia necesară. De aceea mass-media se folosește de știri negative pentru a genera teamă, neliniște, emoție, ură. Un pendul are acces în modul cel mai ușor la energia unui individ dacă îl dezechilibrează. Cresc prețurile, iar oamenii încep să se plângă, sunt revoltați, vorbesc cu cunoscuții despre acest lucru etc. Energia mai poate fi captată foarte eficient și prin intermediul fricii sau al vinovăției. Cea mai eficientă metodă prin care te poți proteja de penduli este să fii echilibrat și să nu exagerezi cu emoțiile în niciun fel, adică nici să nu te bucuri excesiv când se întâmplă ceva bun, nici să te enervezi sau să fii supărat când se întâmplă ceva mai puțin plăcut.

V.: M.: Călin Murea

R.: L.: Lux Aeterna Nr. 6015 Or. Brașov